

Boj proti fašizmu; je boj vsakega poštenega rodoljuba; vsakega delavca in delavke — pač vsakega brez izjeme na politično, narodno ali pa versko pripadnost!

CENA NAROČNINI:

Za Kanado in USA.
Za eno leto \$3.00
Za pol leta 1.75

Edinost

NEODVISNO GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV

TORONTO, ONTARIO

FRIDAY, SEPT. 22 1944.

Price 5 c.

Vol. 2. No. 79.

EDINOST

206 Adelaide St. W.
Toronto 1, Ont.

Entered as second class matter at
the Post Office Dept. Ottawa.

TITOV SPOROČILO JUŽNIM SLOVANOM V AMERIKI

Združeni odbor južnoslovenskih Amerikancev je prejel od predsednika jugoslovanske vlade dr. Ivan Šubašića sledči kabelgram:

"Radio postaja "Svoboda na Jugoslavijo" je dne 13 septembra t.l. v imenu maršala Tita podala sledče sporočilo Amerikancem jugoslovenskega porekla:

"če tudi je naša domovina podprtjena z Nemcem in drugih okupatorjev bila več kot tri leta popolnoma odsekana od zunajnega sveta smo bili mi v domovini vseeno, prav od pričetka naše težke borbe obveščeni, da ste vi v Ameriki pravilno razumeli kaj se je dogajalo."

Nad vse veseli smo značja, da se vi v Ameriki močno trudite, da se doseže slogan "Jugoslavija". Vaše delo je bilo neizmerne koristi nam v Jugoslaviji. V naši osvobodilni borbi je bilo naš glavno geslo "sloga in bratstvo našega naroda" katerega je sovražnik namenoma razdražal k notranjim preprikim, s ciljem tako uničiti eden drugega.

Na žalost je bilo nekoliko ljudi v naši domovini, ki so služili kot orodje v rokah sovražnika. Tem domaćim izdajalcem je uspelo, ustaviti zveze s sebi enakim v inozemstvu, kot je naprimer Fotič v Ameriki in razni drugi izdajalci, ki niso samo povzročili razdor med Srbi, Hrvati, Slovence in drugimi temveč tudi zavesti ameriško jaznost o pravih dogodkih v Jugoslaviji.

Ogromna je vaša zasluga, ker ste vi z vašo neumorno

aktivnostjo uspeli razkrinili te ljudi in odkrili pred svetovno javnostjo pravo resnico, da Narodno-osvobodilno gibanje s svojo vojsko in partizanskimi odredi, prav od pričetka, vodi nadčloveško borbo za osvobojenje svoje domovine in za ustvaritev nove in srečnejše Jugoslavije. Za to se Vam moji sonarodnjaki in jaz najprišrejne zahvaljujemo v imenu vsega našega naroda, ki je dal in še vedno daje strahovite žrtve za dosegajočega cilja. Jaz sem prepričan, da boste tudi v bodoči nadaljevali s pomočjo naši materialno razoren domovini, ki bo zahtevala nadčloveške napore, da se obnovi iz razvaline in mizerije, katere so povzročili fašistični napadaci.

Predsednik odbora Narodnega osvobojenja Jugoslavije,
Maršal Jugoslavije
Tito.

ODBOR ZAVRGEL PRIZNANJE UNIJE

Toronto — Odbor za delavsko razmerje (Labor Relations Board) je zavrgel peticijo International Association of Machinist and the Aluminum Workers of America, kot zakonitega predstavnika za posredovanje v tovarni Kingston works of Aluminum Co., of Canada. Odbor se v tej zadevi naslanja na sporazum med kompanijo in takozvanom kompanijsko Asociacijo, katera da zastopa delavcev v tej industriji.

Tim Buck ožigosal pro-kvizlingski govor W. Woodside

Toronto — Tim Buck, nacionalni vodja delavske progresivne stranke je naslovil protest na oddajno radio postajo CBC vsled pro-kvizlingskega govora, ki ga je podal preko omenjene postave dne 7. septembra Mr. William Woodside.

Mr. Woodside je v svojem govoru v obžaluječem tonu govoril o Draži Mihajloviću in pri tem dejal, da je dana vsa zunanja podpora Narodno-osvobodilni vojski pod vodstvom maršala Tita, vs-

led prijateljskih odnosa med Vel. Britanijo in Sovjetsko Unijo. Pri tem seveda Mr. Woodside, ni pozabil starih kvizlingskih fraz, da označi Narodno-osvobodilno vojsko, kot "komunistično" vojsko pod vplivom Sovjetske Unije itd.

Nikakor ni slučajnost, da tako Mr. Woodside, kakor tudi drugi oboževalci sentimentalnih spominov napram kolegiju Draži Mihajloviću, ne morejo razumeti večje sentimentalnosti v narodni duši, ki se imenuje pravčnost. Draža Mihajlović je po narodu Jugoslavije spoznan izdajalec svojega naroda in kot takega njegova sodba je pravična — je pravična sodba proti zločincem.

"Naši narodi se bore za

Nacistične sile na Baltiku pred popolnim porazom

MOČNA OFENZIVA RDEČE ARMADE DROBI NACISTIČNE SILE OB RIGI, WARŠAVI IN OB KARPATSKIH STEPAH. TEMEŠVAR ZAVZET.

Moskva — Maršal Stalin je zadnjio sredo v dnevnem poročilu naznani o novi ofenzivi Rdeče Armade v Estoniji. V prvem dnevu močne ofenzive Rdeče Armada je osvobodila 1,800 mest in vasi na 300 milj raztegnjeni bojni črti od finskega zaliva do važnega pristanišča v Estoniji, Riga.

Po štirih dneh ljute bitke oddelki maršala Leonida A. Gorovor, so prebili sovražnikovo črto ob Tarfu v spodnji Estoniji in se spojili z drugimi oddelki Rdeče Armade v ofenzivi proti Rigi. V zadnje tri dni so napredovali na tem kraju bojne črte 37 milj in zavzeli nadaljnih 300 mest in vasi. Nacistične

sile, katere se računa okrog 300 tisoč v še okupiranem delu Estonije in Latvije, so z tem popolnoma odsekane. Posamezni vojni strokovnjaki napovedujejo skorajšnji zlom teh sil in z tem popolno osvoboditev baltiških republik predno nastane zimske vreme.

Isto poročilo naznana prekoračitev reke Vistula pod Waršavo. Celo nemško poročilo priznava, da so se oddelki Rdeče Armade močno vtaborili na drugi strani omenjene reke. Toda bitka za Waršavo so neprenehoma v teku in na več krajih je uspelo oddelkom Rdeče Armade potisniti sovražnika iz njegovih pozicij.

Medtem na balkanskem sektorju oddelki Rdeče Armade prodirajo na vsih področjih in ni daleč dan, da bo cela Bolgarska okupirana, kakor delno Grčija proti Egejskem morju. Na Erdeljskem so zavzeli veliko mesto Temešvar, 70 milj severovzhodno Beograda in 148 milj južno-vzhodno Budimpešte. Po okupirjanju mesta Temešvar, oddelki Rdeče Armade prodirajo v dveva pravcema in sicer eden proti Jugoslaviji in drugi proti Madžarski.

Najnovejše poročilo trdi, da so štiri armade v ofenzivi v baltiških republikah in sovražnim silam je edino izhod pogin ali predaja.

ISTRA IN TRST PRIPADATA JUGOSLAVIJI - TITO

Govor ob drugi obletnici prve Dalmatinske brigade

London — Med govorom ob prilici svečanosti druge obletnice vstanovitve prve dalmatinske brigade, maršal Tito, se je dotaknil zunanjosti politike mlade Jugoslavije in pri tem naglasil, da je starejši Jugoslaviji prizadela krvica z tem, ko je polotok Istria vred Trstom, priključeno Italiji. Na področju tega ozemlja žive slovenski narodi, pravi Tito, in je pravčno, da pripadajo novi jugoslovenski Zvezzi.

Pojasnjuječe to vprašanje, maršal Tito, je podčrtal važnost, da pri miru mirovne konference mira, so navzoči predstavniki nove in slobodne Jugoslavije in pravi:

"Mi želimo biti navzoči z našimi zaveznički pri mizi, kjer se bo odločalo usodo Evrope in naše zemlje. Toda tega je naša pravica. In jaz sem siguran, da bodo naše želje naše vseobčne razumevanje pri naših zavezničkih, ker to naši narodi zaslužujem. Oni so se pokazali lojalni enotnim stvarem zavezničkih in so za te stvari žrtvovali ogromne žrtve."

Govoreč o Istrskem polotoku, maršal Tito naglaša, da so osvobodilne oblasti v zemljih preveč zmerne v postavljanju teritorialnih vprašanj nove Jugoslavije.

"Naši narodi se bore za

svojo svobodo in neodvisnost boljšev in srečnejšo bodočnost — toda istočasno se bori za svobodo svojih bratov in sester, kateri so živel pod peto tujčevega jarma. Naši bratje v Istri, Trstu in Gorici, morajo biti osvobojeni in živeti na svoji zemlji skupaj z svojimi brati in sestrami. Trst, ki je važna luka na

tem polotoku, pripada Jugoslaviji in ne Italiji. Cela pokrajina Trsta in Primorja kjer žive Slovenci, pripada Jugoslaviji, ne Italiji, ali pa komur koli."

Glede odnošajev med osvobodilnim pokretom in vladom dr. Šubašića v Londonu, maršal Tito je pojasnil, kako je prišlo do sporazuma z vsemi narodnimi silami voljni sodelovati v borbi proti skupnemu sovražniku in katere žele svojemu narodu svobodo, ter nato rekel:

"Bilo je prigovora in ne razumevanja glede tega vprašanja v zemljih in med našimi bori. Nekateri so bili iznenadeni radi sporazuma in največ radi tega, ker je podpisani dogovor zdaj, ko smo obvladali najtežje prepreke in so položene tolike žrtve brez kakršne koliko moči od zunaj — toda kljub temu se je moralno to storiti, pravi Tito, ter je na to dodal: "V bodoče se ne bo podvzelo kakšnih korakov k ojačanju dogovora z Šubašičem, brez odobritve narodov Jugoslavije".

Mi smatramo, da naši narodi morajo sami odločati o blizu svoje bodoče vlad. To je princip, ki so ga postavili veliki naši zaveznički in mi se ga držimo — zaključil je svoj govor maršal Tito.

Quebec — konferenca premijera Churchillja, predsednika Roosevelta ter njihovih vojnih in diplomatičnih svetovcev, je zaključena z uspehom, se glasati tozadovno poročilo. Konferenčni zaključki se na našajo za popolno uničenje sovražnika ter obenem izražajo med obema državama enotni duh in sporazum po vših drugih problemih.

Konferenčno zasedanje je zaključeno z rekordnim časom, toda podrobnosti niso navajanjene. Medtem premijer Churchill je podal izjavki, ki pravi: "Sovražnik bo kaj kmalu občutil naš sklep", kateri se na našajo proti Japonski na Pacifik in srednjem vzhodu.

Quebec — konferenca premijera Churchillja, predsednika Roosevelta ter njihovih vojnih in diplomatičnih svetovcev, je zaključena z uspehom, se glasati tozadovno poročilo. Konferenčni zaključki se na našajo za popolno uničenje sovražnika ter obenem izražajo med obema državama enotni duh in sporazum po vših drugih problemih.

Mi smatramo, da naši narodi morajo sami odločati o blizu svoje bodoče vlad. To je princip, ki so ga postavili veliki naši zaveznički in mi se ga držimo — zaključil je svoj govor maršal Tito.

Število partizanov v Jugoslaviji narašča z vsakim dnevom. Gornja slika nam predstavlja partizansko edinico z pesnijo na poti v borbo.

USMILJENOST NAPRAM NEMŠKIM ZLOČINCEM JE TREBA ODSTRANITI

Moskva — Dopisnik za (AP) Mr. Eddy Gilmore v svojem dopisu z dne 16. tg. m. pravi, da med ljudstvom prevladuje mnenje, da boste Vel. Britanija in Združene države, preusmiljeni napram Nemcem po vojni.

Zelo znani pisatelj Ilija Erenburg v iztisu "Pravde" z dne 16. tg. m. med drugim pravi:

"Skrbno zasledujem različna pripombe glede iztebitve nacijskev. V ameriškem časopisu sem našel število sugestij, katere so nagnjene bolj za zabavo posebno če bi se mogel kdo smejeti po dogodku v Majdanek kon-

Iznajditelj robotnih bomb aretiran

London — Napram vesti, katero je prinesel "Daily Mail", da je francoski znanstvenik George Claude, bil aretiran v mestu Nancy in obtožen za iznajdbo robotnih bomb.

Omenjenemu se pripisuje večje iznajdbe na polju znanosti in posebno zadnje čase, da se je pečal z raketenimi iznajdbami. V Londonu prevladuje mnenje, da će tudi zaenkrat je nevarnost robotnih bomb znanih V-I, da so v procesu iste bombe znanje V-II, o katerih je Goebels napovedal pripravne za napadanje, da bodo iste lahko prizadele še veliko škodo.

Well — Mrs. Dorothea Thompson, katera se je zadnjič precej obiralna radi kritike Izvestije glede njenih člankov, kako se naj postopa z Nemci po vojni, najbrž da ji ne bo ugajal odgovor Ilje Erenburg.

Zavezniška armada drobi nacistični odporni Siegfried črti

London — Britski motorizirani oddelki so prekoračili reko Rhine z namenom da rešijo obkolkjene zavezniške padalne čete 10 milij v stran od Arnhem, prelazu na nemško ozemlje. V zadnjih dneh napredovanja zavezniške armade, so veliko prispevale padalne čete, katere so zasedle važne komunikacijske vezi ob belgijski in holandski meji. Tozadovno poročilo trdi, da so pa v prej omenjenem področju padalne čete bile zasačene po sovražniku in obkolkjene, katerim so britski motorizirani oddelki priskočili v pomoč.

Napram poročilom vrhovne komande zavezniške armade vsled uspešnih operacij napadnih čet in potem spojitev z redno vojsko, cela severna obramba Nemčije, ne predstavlja neko efektivno zapreko. Enako so mnenja o Siegfried črti, dasi so v teku na več krajih ljute bitke posebno v pravcu proti Ruhr in po Bologne.

Iz nacističnih virov posneto poročilo trdi, da je nemški kaprol Hitler prevzel komando zapadne fronte. Posamezni krogi naglašajo vsled tega precejšnje spremembe v ofenzivnih akcijah sedaj v obrambi Nemčije, ko sam kaprol zapoveda zapadni fronti. Toda nemški kaprol je zapovedal že nekajkrat ne vzhodni fronti, kjer

56 SMRTNIH SLUČAJEV V TORONTO

Toronto, 19 sept. Število smrtnih slučajev v tem letu vsled prometne neopreznosti znaša 56. To izjave je podala mestna policija in uradniki poulične železnice in sicer po smrtni nesreči 70 let strelca Joseph W. Fraser, kateri je bil smrtno zadet z policijskim vozom.

so se mu izjavili ne samo vsi načrti, ampak malo ne izgubil glavo vred z vsemi gosjimi korakov nadutimi fri-tci.

Siegfried črta poka skoraj na vših krajih, pod močnimi udarci ameriške, angleške in kanadske armade. Posebno se v tem oziru odlikuje zavezniška aviacija, katera zada občutne udarce ne samo utrdbam, ampak obenem nacistični koncertraciji rezervnih sil in dobavam orozja.

ANTONESCU V ROKAH PRAVICE

Moskva — Sovjetska poizvedovalna komisija za nemške zločine, je dognala, da so nacisti pri Minsku umorili 300.000 sovjetskih državljanov in vojnih vjetnikov.

Isto poročilo nadalje pravi, da je med drugimi fašističnimi zločinci v Rumuniji zasachen Ion Antonescu, bivši rumunski kvizling, Dr. Karl Glodius nemški zaupnik in glavni ravnatelj za trgovino, Mihail Antonescu, bivši rumunski premier deputat; Gen. Pantazi, rumunski vojni minister, Vasiliu, bivši glavni načelnik rumunske police v Bukarešti; Major general Stagel, bivši nemški poveljnik v Waršavi; Polkovnik general Gerstenberg, poveljnik nemške sile v Rumun

"EDINOST"

Published weekly at

206 Adelaide St. W., Toronto, Ontario,
by Edinost Publishing proprietor
in Slovenian LanguageRegistered in the Registry Office for the City of Toronto
on the 25th day of June, 1942, as No. 47939 C. P.**EDINOST**Izhaja vsak petek v slovenskem jeziku. Naslov lista:
206 Adelaide St. W. Toronto, Ontario.

Dopisi brez podpisa se ne vpoštevajo. Rokopis nenarocenih člankov in dopisov se ne vrača.

Odmev narodnega odobravanja

Tako po prvih vestih o spojivitvi Rdeče Armade z Narodno-osvobodilno armado na jugoslovanskih tleh, priseljenici južnoslovenskega porekla na prvem mestu Slovenci, Hrvati in Srbi, so z posebnim odruševljenjem naslovili pozdrave dveh bratskih slovenskih armad na njihovim voditeljem. Tako naprimer iz Port Arthurja sporočajo:

"Priseljenci južnoslovenskega porekla, Slovenci, Hrvati, Srbi, vred z sobrati Slovaki iz tega mesta, smo proslavili 7-mi september 1944, kot zgodovinski dan ob priložnosti spojivite dveh bratskih slovenskih armad na jugoslovanskem ozemljju."

Ta dan smo proslavili v znamenju bratske slego in vzajemnosti v borbi proti fašizmu, za uresničitev narodne svobode in enakopravnosti. Iz narodnega zborovanja smo poslali brzjavne pozdrave Rdeči Armadi, maršalu Titu.

V Vancouverju mestni odbor Združenih Južnih Slovanov, je sklical javni shod dne 10 septembra, na katerem je manifestirano narodno odobravanje o spojivitvi dveh slavnih bratskih slovenskih armad. Iz shoda so poslani pozdravni brvojavi in resolucije, Churchill-Rooseveltu v Quebec-u, Sovjetski ambasadi v Ottawi in maršalu Titu, preko generala Velebita v Londonu.

Enako so storili Slovenci, Hrvati, Srbi in napredni Rumuni v Montrealu in St. Catharines. V St. Catharines bratski Zvezi kanadskih Slovencev in Hrvatov, ste manifestirali svoje narodno odruševljenje ob priliki spojivite Rdeče Armade z Narodno-osvobodilno armado v Jugoslaviji na javnem shodu.

Po vseh večjih in manjših naselbinah so se vršili javni shodi, na katerih je izraženo narodno odobravanje v znamenju bratske slego in vzajemnosti južnoslovenskih priseljencev ob priliki zgodovinskega dne spojivite dveh slavnih bratskih slovenskih armad — Rdeče in Narodno-osvobodilne armade Jugoslavije.

Johny Košmrl podlegel ranam

Dne 15 septembra ob 9 uri zvečer, vojni urad je brzjavno na naslov Mrs. Margarete Kosmrl, naznani žalostno vest, da je Johny Kosmrl, njen sin, podlegel težkim ranam zadobljenim dne 17 julija 1944, namreč po prvih dnevih invazije evropskega kontinenta.

Ta vest, ki je pretresla njegovo mater, sestre, svakaj in druge sorodnike, je obenem pretresla njegove prijatelje in znance, posebno člane in članice delavskega pokreta. Kdo koli je poznaval Johny-ja, celo iz njegovih mladih let, je v njemu videl zvestega bojevnika za pravico, kateremu je poslagal delavski pokret veliko nadajo v svojih vrstah. Toda neizprosna smrt na podlagi težkih ran, je prekinila njegovo mledo življenje dne 13 septembra v 23 letu starosti.

Johny Kosmrl je rojen dne 12 novembra leta 1921 v vasi Travnik, Loški Potok, sin Margarete Kosmrl, rojene Zbačnik. V ljudsko šolo je pohajal v Loškem Potoku in v rani mladosti kazal prav veliko zanimanje na prosvetnem in kulturnem polju. Čitanje raznih knjig iz narodne zgodovine, borbe za obstanek itd., mu je bilo med vsem drugim najbolj priljubljeno.

V Kanado je prišel leta 1935 in sicer eno leto pozneje za materjo, katera je takrat stanovala v Sudbury, Ontario. Poleg pohajanja v šolo da se nauči čimprej angleški jezik, Johny je delal v trgovini in na ta način v zgodnjih letih pomagal skrbeti za svojo bodočnost. Pozneje se je zaposlil v tamkajšnjem rudniku, nikla, kjer je delal dokler ni bil vpoklican k vojakom, dne 1 septembra 1942. Po kratkem vežbanju v aprilu mesecu leta 1943, je odšel na drugo stran oceana.

Johny Kosmrl je bil član gl. odbora Zveze Kanadskih Slovencev in eden od prvih vstanoviteljev in sotrudnikov Edinosti. Zveza Kanadskih Slovencev, kakor tudi list Edinost z tem izgublja enega svojega najzvestejših članov.

Johny je padel na bojnem polju za največje ideale narodov in človeštva v borbi proti fašizmu, za svobodo, narodne pravice in narodno čast. Pri njemu ni bilo slučajno odločno postaviti se na stran pravice. To je bila njegova zavest in določnost mu je velevala. Zato ni poznal ne strahu in tudi ni klonil pred sovražnikom. Odločno kačor vedno in po vzroku svojih bratov in sester v starci domovini, je dejansko nastopil v borbi prvih dni invazije evropskega kontinenta. Kako gorečo željo je gojil srečati se z partizani in partizankami v Jugoslaviji, predno se povrne nazaj v Kanado k svoji materi, sestrar, svaku in drugimi prijatelji in znanci. Da bi le enkrat doživel videti plodove krvave borbe naših kmetov in delavcev v starem kraju, je neštetokrat pripomnil.

Johny je položil svoje mledo življenje na oltar narodnega osvobodenja. Položil je življenje za srečnejši in pravičnejši svet po vojni. In z tem zapušča nedokončano nalogo pred nami, da jo dogotovimo, prav posebno pri izgraditvi organizacije in lista Edinosti. Johny nam je vsem primer požrtvovalnosti in odločnosti — in on nam ostane v nepozabnem in trajnem spominu.

Slava Ti Johny. Odšel si iz naše sredine z popolno zavestjo, težke in naporne dobe. Zavedal si se, da je močno doseči zmago le v popolnem narodnem edinstvu in pa sporazumu narodov. In zato si nam skoraj v vsakem pismu priporočal, gradite svojo organizacijo, širite svoj kajti z tem boste doprinesli največ k zmagi nad fašizmom.

Johny — mi Te vsi pogrešamo, posebno pa Tvoja mati, sestre in sorodniki. Toda tolažimo se dejstvom, da si položil svoje mledo življenje za največje stvari, ki so kdaj koli obstojale pred narodom in posebno delavskim razredom.

V znamenju teh besed ti izrekamo — Slava Ti Johny.

Naše globoko sožalje Tvoji materi, sestram, svaku, drugim sodnikom, znancem in prijateljem.

Nagelji Rdeci

Napisal: Dr. Metod Mikuž

Po času je vse to že nekje daleč, vendar je in bo ostalo kot danes. Bral sem nekje, da so rože tiste skrivenostne oči, skozi katere gleda mati zemlja svoje otroke, ljudi, in da će se roža utrga, brž zraste nekje nova, še lepša. Bi skoraj verjet, tej pravljici, ker si brez rož sveta ne morem misliti. Vsaka roža je lepa, in vedno rajši jih imam, nagelji pa so najlepši. Tisti, ki se kot žametaste oči ozirajo skozi okna naših domov in ne puste človeku, da bi šel mimo pust in praznih mili.

Kdor je marširal z brigado štirinajst ur neprestano po Notranjski, ve, kako utrujen in skoroda slabe volje je človek. To še posebno, ker je bila noč temna, brez zvezd in so nas spremjameli le glasovi sov. A jutro je le zmagalo nad nočjo, pregnalo sove, zbudilo ptice pevke in nas utrujene in opotekajoče pripeljalo v skromno krimsko vasico. Ljudje so nas bili že vajeni, stari znanci smo si bili in prijatelji in od srca smo bili veseli, ko so nas z malih okenc pozdravljali naši najljubši prijatelji rdeči nagelji. Čeprav smo bili utrujeni, vendar so vzbudile v nas te rože toliko lepega. Saj si brez težav prebral z obrazom ono veliko in lepo, na kar so nas spominjali nagelji. Pa so bila morda vmes že leta, ko je fantu, ki je odhajal na nabor, pripela dzobna roka na prsi rdeč šopek, bogove kdaj je mati dobila za god te čudežne rože, mlada žena se jih je razvesila ob rojstvu prvorjenca in vriskali so fantje pod oknom, kjer so dehteli nagelji. Pod križanim doma v kotu so uvezeni na belem ptičiu rdeči nagelji. Simbol slovenstva so postali. Koliko spominov, koliko lepih čustev nam vzbujajo te rože. Vsak njihov cvet nam posebej priponuje o ljubezni, o ljubezni, ki plava nad skromnimi slovenskimi vasicami, o ljubezni, ki narekuje fantu, da v mesecih nočeh vriska na vasi, o ljubezni, ki veže slovensko družino, o veliki in močni ljubezni do rodne zemlje Jug. Je prenehal pasti oblake — ovčice, smreke in hoje so se vzravnale in bi zaspale, če bi jih ne motili ptiči, ki so peli v slovo soncu, lepemu dnevu in svoji mladi ljubezni. Po dolinah je zvonovalo avemario in so brneli kamioni, na oknu so gledali nagelji in niso spali. Morda so mislili kot vsak od nas na tisto pomlad, ki je mogoče še prav v deveti deželi, a nosi s seboj ljubezen brez sovraščva. In po tej bo postal svetel svetel in dober.

Doživel smo jutranji pozdrav. Avioni so zmetali svoje težke tovore in kozelec je zagorel na koncu vasi. Vnešala se je borba in prvi bataljon je v naskoku odgnal rdeče kravate. Sama po sebi je misel prešla k velikemu

preroku ljubezni svetemu Pavlu, ki bo do konca vseh časov in preko teh v brezbeno večnost učil, da je le ljubezenista resničnost, ki nikdar ne išče sama sebe, se ne da razdražiti, ni hinavška, je dobrotlinja in — nikoli ne mine. •

Šele proti poldnevu sem se zbudil in bil slab volje, ker sem zaležal in ker so partizani nosili na prsih velike nagelje. Prav za prav je to bila grda nevoščljivost, a sem jo hitro odgnal z mislio, da jih pač nisem vreden. In že zato nisem bil več slab volje in nevoščljiv, ker je bilo zmanj vendor sonce, čas pred Binkoštni in ker so na oknu cvetetele še rože. Jug je ginal oblake kot čredo drobnih, mehkih ovac in krimskih smreke in hoje so tej nebeški procesiji sklanjale svoje lepe in ponosne glave.

Od vseposvods so prihajala poročila, da zbira okoli nas sovražnik velike sile in čez dan je bilo slišati ropot težkih kamionov, v dolinah. Stara pesem. Pogledali smo le na zemljevide, kurirjem in patrolam pa se je neprestano mudilo ugotoviti nasprotnikovo silo. Še je ostalo vprašanje, ali bi se čez noč umaknili ali ostali in sprejeli borbo. Ostali smo in dolgo vrste bataljonov so neslišno zasedle položaje. In bil je večer, ker se je soncu mudilo spat, a v slovo nam je zapustilo krvavo zarjo in pričgal zvezdo večernico. Jug je prenehal pasti oblake — ovčice, smreke in hoje so se vzravnale in bi zaspale, če bi jih ne motili ptiči, ki so peli v slovo soncu, lepemu dnevu in svoji mladi ljubezni. Po dolinah je zvonovalo avemario in so brneli kamioni, na oknu so gledali nagelji in niso spali. Morda so mislili kot vsak od nas na tisto pomlad, ki je mogoče še prav v deveti deželi, a nosi s seboj ljubezen brez sovraščva. In po tej bo postal svetel svetel in dober.

Umrl je nagelj v krimskih vasicah, nisem ga pozabil. In bolj ko mi dobri starec čas s svojo nežno roko gladi lase in jih spreminja v bele, bolj razumevam v doumem, da bo lepo, dobro in ljubezen, ki je nikdar ne mine, zmagala. In naj bi odnehal na svoji poti iskanja tiste pomlad, ki je čeprav morda še v deveti deželi, edina resničnost, v kateri bo mogel živeti vse to, o čemer govorite nagelji? Ne bom odnehal, ker odnehati ne morem. Pa čeprav so noge še tako ožušljene, roke še tako ozeble, oči trudne in težke in če je človek od vsega hudega še tako bolan.

taljon in izgleda, da ne bo vzdral. Beliždajalc kažejo steze bataljonu za hrbot. A prvi bataljon dobro manevri. Tuščimo in tiščimo daljnogledje, da nasbole oči. Borba dosegla višek, sovražnik je pijan, a partizani pojo. I mamog izgube in težko ranjene. In vse to gleda once.

Še je pod noč poizkušal sovražnik s hudim protinapadom, a se je moral umakniti. Kamioni so zopet brneli pod nami in fantje so polji. Že je padalo once za krimsko smreko in hoje, ko so pripeljali avion, zakrožili so nad vasjo in jo zasuli z ognjem. Gorela je ena izmed slovenskih vasi, tistih, v katerih smo tolikokrat našli krišček svojega doma, prijazno besedo in spanje na klopi pri peči. Gasili smo in pogasili. Vsesoči so še enkrat dvignili svoje oči in nato so umrli.

In pravljica pravi, da vzvetejo nekje na drugem kraju še lepše rože. Vroči ognjeni zublji in močan dim je jeman vid. Jaz pa sem premišljal, kje bodo sedaj vzvetevali novi nagelji. In zaledal sem jih na prsi naših partizanov.

V mirnih časih so ljubezenje gledali z okna popotnika, ki je šel mimo hišo, njihove korenine so srkale zemljico v glinastem lončku, ko pa je prišla vojna nad domovino in vasico, so zapustili svoja rodna tla in odšli s partizani. Na njihovih prsih še lepše cvetoči kakor preje in jim sredi bojev govorje o dekle, o materi, o otroku, o ljubni do rodne zemlje.

Zveza Kanadskih Slovencev, kot organizacija, ne pridobiva našo narodno kulturo v svojih boljših stikov in odnosa, je izmed nas in kanadskega naroda. Da pa moremo to dosegiti imamo sredstva samo v organizaciji pri posameznih odsekih. Ta sredstva so: dramski odseci, pevski in godbeni zbori, sportni klub itd. Vse to pomaga, da dosegemo hitrejši, kulturni razvoj v kanadskem življenju.

Zveza Kanadskih Slovencev, kot organizacija, ne pridobiva našo narodno kulturo v svojih boljših stikov in odnosa, je izmed nas in kanadskega naroda. Da pa moremo to dosegiti imamo sredstva samo v organizaciji pri posameznih odsekih. Ta sredstva so: dramski odseci, pevski in godbeni zbori, sportni klub itd. Vse to pomaga, da dosegemo hitrejši, kulturni razvoj v kanadskem življenju.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...</

Iz urada

SVETA KANADSKIH JUZNIH SLOVANOV

Z raznih strani povprašujejo, kdo more postati član Sveta Združenih južnih Slovanov, kako se vplačuje članarina in ali bodo dobili potrdila in certifikate prispevatelji, kateri niso člani Sveta, itd. Tukaj zelimo pojasniti omenjeno vprašanja.

Član Sveta more postati vsaka oseba, katera želi pomagati narodom Jugoslavije in njegovo osvobodilno boro, ne glede na narodnost, versko ali politično pripadnost.

Posebne pristopnine ni članarina je en dolar in velja za cel čas obstoja Sveta. Izjema je le v slučaju če kdo izgubi člansko knjižico ali pa zapolni z prispevimi znakami, plača nadaljnih 25 centov za novo člansko knjižico.

Radi tega naši prijatelji v nekem mestu, niso pravilno postopali z pojašnjevanjem, ko so tolmačili, da se članarina plača vsaki mesec en dolar.

V pričetku je bilo mnenje odločiti članarino en dolar na leto, a se je pozneje zavrglo tako mnenje namreč vseled organizacijske strukture bi ne bilo mogoče pobrati članarino vsako leto, ter radi tega, ker Svet je le zasnova organizacija, vstanovljena za zbiranje in odpošiljanje pomoči narodom Jugoslavije. To pomeni da je Svet organizacijsko začasna organizacija, katero delo lahko prenese pred enim letom, lahko se pa tudi podaljša na nekoliko let. To so razlogi, da ni mogoče odločiti redno in sicer letno članarino.

Zakaj je vpeljana članarina?

Ponekod trdijo, da ni bilo potrebno posebne članarine, ampak naj bi vsak po svoji zmožnosti prispeval za pomoč narodom Jugoslavije in že z tem avtomatično postal kot član Sveta.

Poleg tega tudi so mnenja če se organizacija priključi (afilira) Svetu, člani iste že samim tem postanejo člani Sveta.

Toda vsakega prispevatevja za fond pomoči narodom Jugoslavije, se ne more smatrati kot člana Sveta, ker dosti je takih, kateri je voljan pomagati Jugoslaviji, ne želejo pa postati ali smatrati člani Sveta.

Kadar se organizacija priklici in organizacijami, kjer je večina članstva obdržalo priključitev k Svetu, medtem pa so tudi nasprotviki. Svet, nikakor ne želi smatrati kogar koli svojim članom, če je to proti njego ali njeni volji.

Kadar se organizacija priklici Svetu, stori to z ciljem, da od istega dobije "Charter" (dovoljenje) za sodelovanje v vseh podvzeti korakih Svetu. Organizacija postane na ta način član kot celota in ne kot posamezni člani. Posamezniki lahko postanejo člani Sveta edino potem, ko so vplačali

en dolar članarine.

Torej po mišljenu nekaterih vsega tega ni bilo treba, nego enostavno prejemati prispevke za Jugoslavijo, dočim stroške, ki bodo nastali okrog tega dela, naj bi se naplačali iz istega fonda.

Verjetno, da bi tak način bil enostavnnejši, toda konvencija je sprejela zaključek, kateri je politično pravilen, da se od zbranega denarja za pomoč Jugoslaviji, ne vporati niti en cent za drugo kakor za svrhe, ki jum je namenjen.

Vendar medtem plačanje stroškov ni enostavni razlog za članarino. Ona je potrebna radi tega, da se v vrste Sveta Združenih južnoslovanskih priseljencev včlanči čimvečje število članov, kateri so ne samo denarni marveč tudi z svojim aktivnim delom voljni doprinesti pomoč svojim bratom in sestram v starem kraju.

Člani Sveta dobijo članske knjižice, kjer je mesto za članske znamke, namreč pomoč Jugoslaviji. Take znamke so od 5, 10, 50 in 100 dolarjev. Knjižica in znamke, ki ne obstajajo dokaz da je dotočnik član Sveta, tembolj potrdilo koliko je prispeval za pomoč svojemu narodu.

Iz nekega mesta vprašajo: "Ali je resnica, da tisti, kateri nepostane član Sveta in ne plača en dolar, ne dobi potrdilo za prispevano vso za pomoč Jugoslaviji".

To ni res. Potrdilo dobi vsak kdor koli je prispeval v to svrhu, če tudi samo en sam črn cent, ne glede na to, ali pa član Sveta. Zaenam tudi vsi člani in nečlani, kateri so prispevali 50 in več dolarjev, dobijo od Sveta počasni certifikat.

OPOMBA: Naslov Sveta Kanadskih Južnih Slovanov za pomoč Svobodni Jugoslaviji je: "The Concil of Canadian South Slav to Aid Free Yugoslavia."

319 Bay St. — Room 108
Toronto 1, Ontario.

Pri čekovnih nakaznicah se tudi lahko naslovi skrajšano ime in sicer: "Canadian Free Yugoslavia Fund." Pri nakaznicah vedno pripomnite v pismu in kako svrhu je, ali za pomoč Jugoslaviji ali je članarina ali pa za organizacijski fond.

Širite čitajte in postanite naročnikom Edinosti

Pismo Slovenke Zdravnice - Partizanke

Sledči pismi je pisala slovenska zdravnica dr. Jelka Vesenjak. Pismi je izročil pisatelj Louis Adamič tajništvo SANSA, ono pa "Prosveti" v priobčitev. Prvo pismo je naslovljeno pisatelju Adamiču, drugo pa striču zdravnice Vesenjak, kateri se je pisal Alojz Skulj, a je pred nekaj meseci umrl v Californiji. Skulj je bil Adamičev daljni bratranec.

Prvo pismo se glasi:

12 maja 1944.

Dragi gospod Adamič!

"Najbrže ne boste takoj vedeli kdo je podpisana, moja mati je rojena Skulj — in tako se boste že spomnili.

Te dni so se spustili ameriški avijatiki tu na naš partizanski teritorij in izbrali priliko, da se po njih javim svojemu stricu, čigar naslova pa ne vem, zato se obračam na vas, če van je mogoče dostaviti priloženo pismo.

Po končani nemško-jugoslovanski vojni sem bila nekajkrat z vašima dvema bratoma, ki sta takrat živela na Grosupljem, in tudi moj brat je nekaj časa živel pri njih. Mislim, da poznate našo rodino in če vas interesira po bližje — lahko prečitate priloženo pismo.

Jaz in moj brat se nahajava že dalj časa pri Partizanih, to je v narodno osvobodilni vojski in tu sem imela že večkrat priliko slišati in tudi čitati o vas. Pred kratkim sem čitala v naših časopisih, da ste izdali novo knjigo, ki je posvečena naši borbi. Zelo me zanima. Večkrat poslušam ameriške radijske emisije — dosti so točne, toda še vedno mislim, da si Američani nepredstavljajo vseh strahot, ki se dogajajo tu pri nas, in pa vseh težav, s katerimi se moramo boriti naša Titova vojska. Človek ne bi nikoli verjal, da to zmorno. Tudi sem slišala, da ste v odboru za pomoč našim krajem po vojni (UNRRA). Veseli me videti vas na tem mestu. Četrto leto je, da trpmo in vodimo težko in neenako borbo — zelo si želim biti med omimi srečnimi, ki bodo doživeli konec teh muk in svobodo. Vsi se nadejamo, da bo to vsaj to leto — saj sovjetska armada maršira dalje in tudi druge zavezniške armade. Nadejamo se, da bomo kmalu v svobodni Sloveniji in demokratični Jugoslaviji. Upam, da se tedaj tudi midvividiva v naši domovini.

Zahvaljujem se vam za uslugo. Prejmite lepe pozdrave, kakov tudi naš borbeni pozdrav: "Smrt fašizmu — Svoboda Narodu!"

Dr. Jelka Vesenjak.

Pismo ki ga piše dr. Jelka Vesenjak svojemu stricu se glasi:

12 maja 1944.

Dragi stric Alojz!

Nisem sigurna, če boš dobiti to pismo, ali vseeno poizkusim. Pišem ti namreč od partizanov. Tu pri nas so se spustili ameriški avijatiki in

po njih pošiljam to pismo. Vem, da te zelo zanima, kaj je pri nas — no jaz sama vsega ne vem — dolgo je že kar smo bili skupaj.

Zdaj je tri leta, kar je tu vojna — o tem gotovo čitaš ali pa poslušaš radio ter veš, pod kako težkimi prilikami živimo vsi Slovenci oz. Jugoslovani. Takoj teden po vojni so nam Nemci vzeli hišo in vso premičnino, kakor tudi teti Angeli, in poslali tetu in mamo brez vsega v Srbijo. Sicer pa si gotovo slišali, da so izseljevali Slovence na vse strani in kraju. Tetu in mama pa bili tam okrog 8 mesecev, nato pa se preselili v Ljubljano, ki je bila pod Italijani. Sedaj živi teta pri Remčevih, mama pa pri Kovalčih. Toda okrog osem mesecev nimam nobenih vesti in se zelo bojem, da so ju Nemci po kapitulaciji Italije ko so vkorakali v Ljubljano. Poslali v koncentracijsko tabornišče. Do takrat sta bili zdravi. Marjan pa je bil za časa vojne v Ljubljani, kjer je malo prej diplomiral za rudarskega inženirja. Toda kmalu potem so ga Italijani arretirali in odsedel je okrog 8 tednov, nato pa so ga izpuštili in živel je večinoma v Ljubljani, nekaj časa pa tudi na Grosupljem pri Adamičevih. Ob božiču l. 1941. pa je odšel k partizanom. Zdaj je že skoraj dve leti in pol partizan in od tedaj nimam nobenega glasu več o njem. Slišala sem bila že, da je takoj spočetka padel v borbi z Italijani, potem pa spet, da ni res in tako ne vem nič gotovega. Sicer pa o tem nemaram premišljevati, tako vsaj ostane upanje, da se bomo še kdaj videli.

Jaz sem odšla takoj po koncu vojne v Zagreb. Tudi mene so Nemci iskali, da bi me zaprli. V Zagrebu sem mesece januarja 1. 1942 končala medecino. Potem sem bila zdravnica v Varaždinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih deželah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih deželah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v Varazdinu. To je mesto v severnem Hrvatski. Hrvatska, to več je sedaj Hitlerjeva vazalna država in v nej je prav takok pot v vseh drugih okupiranih dežalah. Živila sem tam in kar se materialne stvari tiče, ni bilo slab, toda kaj velja ako ni svobode. In tako sem tudi jaz odšla k partizanom in se pridružila narodno osvobodilni vojski. Zdaj bo kmalu leto dni odkar se nahajam pri partizanah. Tu delam kot zdravnica v

MOJI UTISI O DRUGI KONVENCIJI ZVEZE

Kirkland Lake — že večkrat sem v pogovoru slišala, kako je bilo na kaki konvenciji ali pa narodnem zborovanju. Navadno je dokaj živahen pogovor tedne pozneje, namreč srečali smo se po dolgo let z raznimi znanci, delegati in delegatinji, kakor tudi drugimi prijatelji in znanci. Ker mi je bila sreča naklonjenja vdeležiti se kot delegatinja druge redne konvencije Zveze Kanadskih Slovencev, za časa delovnih počitnic, je obenem moja želja v skromnih obrisih podati utis o drugi konvenciji Zveze.

Ker je moj soprog bil delen počitnic ravno v teku tedna, ko se je začela druga konvencija, sva se podala na pot dovolj za časa, da sva obiskala naše prijatelje na farmah in tudi v Torontu. In res. Človeku se kar dobro zdi obiskati svoje prijatelje in znance, kateri so več let odstotni v raznih drugih krajih, kjer je tako podnebje kakor tudi delo drugačno. Priznati moram, da se mi je res dopalo in da mi ostane marsikaj v dobrem spominu. Naj se tem potom zahvalim za gostoljubnost in postrežbo Rudetu Pečevanju, pri katerem smo stanovali in kateri nas je peljal do naših prijateljev in znance. Povsed sva bila prav lepo sprejeta in tudi postrežena. Priznati moram, da je bilo precej užitno in veselo pri naših famarjih, za kar se jim napeče zahvaljujeva.

V nedeljo dne 13 avgusta, namreč teden dni pred konvencijo, sva se vdeležila piknik v Jordanu, ki ga je predredil odsek Zveze Kanadskih Slovencev. Tudi tukaj sva opazila med drugim, kako se naši rojaki zanimajo med poljeleškim opravilom, za stvari našega naroda v starem kraju.

Po nekliko dneh razvedila na farmah, sva se morala podati nazaj v Toronto, namreč pripraviti za Konvencijo.

Takoj ko sva prišla v Toronto, sva šla k družini Škrabec kjer sva tudi stanovala ter medtem obiskala še nekoliko drugih družin v Toronto. Želja nama je bila obiskati uredništvo Edinosti. Po srečanju z Ludvikom Troha, prejšnji gl. tajnik Zveze, sva se napotila čez mesto v uredništvo Edinosti.

Tako sva dospela do poslopnega, kjer je v tretjem nadstropju tiskarna in tudi uredništva štirih časopisov.

Na vrati so nadpisi in tako sva prišla do vrat, kjer je nadpis: "Edinost". Vstopila sva v urad in sva bila po Ludviku predstavljena uredniku Edinosti,

kateri nas je prav prijazno sprejel in zatem razkazal vsa dela pri uredništvu in v tiskarni, kjer se tiska slovenski časopis. Prav dosti je zanimivih stvari predno se sestavi list o katerih človek na pogled bi ne mogel verjeti. Precej je dela in tudi skrbi. Prav lepo se zahvaljujeva za prijaznost in razkaz-

kom.

Takoj ko sva prišla v Toronto, sva šla k družini Škrabec kjer sva tudi stanovala ter medtem obiskala še nekoliko drugih družin v Toronto. Želja nama je bila obiskati uredništvo Edinosti. Po srečanju z Ludvikom Troha, prejšnji gl. tajnik Zveze, sva se napotila čez mesto v uredništvo Edinosti.

Tako sva dospela do poslopnega, kjer je v tretjem nadstropju tiskarna in tudi uredništva štirih časopisov.

Na vrati so nadpisi in tako sva prišla do vrat, kjer je nadpis: "Edinost". Vstopila sva v urad in sva bila po Ludviku predstavljena uredniku Edinosti,

kateri nas je prav prijazno sprejel in zatem razkazal vsa dela pri uredništvu in v tiskarni, kjer se tiska slovenski časopis. Prav dosti je zanimivih stvari predno se sestavi list o katerih človek na pogled bi ne mogel verjeti. Precej je dela in tudi skrbi. Prav lepo se zahvaljujeva za prijaznost in razka-

kom.

Takoj ko sva prišla v Toronto, sva šla k družini Škrabec kjer sva tudi stanovala ter medtem obiskala še nekoliko drugih družin v Toronto. Želja nama je bila obiskati uredništvo Edinosti. Po srečanju z Ludvikom Troha, prejšnji gl. tajnik Zveze, sva se napotila čez mesto v uredništvo Edinosti.

Tako sva dospela do poslopnega, kjer je v tretjem nadstropju tiskarna in tudi uredništva štirih časopisov.

Na vrati so nadpisi in tako sva prišla do vrat, kjer je nadpis: "Edinost". Vstopila sva v urad in sva bila po Ludviku predstavljena uredniku Edinosti,

kateri nas je prav prijazno sprejel in zatem razkazal vsa dela pri uredništvu in v tiskarni, kjer se tiska slovenski časopis. Prav dosti je zanimivih stvari predno se sestavi list o katerih človek na pogled bi ne mogel verjeti. Precej je dela in tudi skrbi. Prav lepo se zahvaljujeva za prijaznost in razka-

kom.

Takoj ko sva prišla v Toronto, sva šla k družini Škrabec kjer sva tudi stanovala ter medtem obiskala še nekoliko drugih družin v Toronto. Želja nama je bila obiskati uredništvo Edinosti. Po srečanju z Ludvikom Troha, prejšnji gl. tajnik Zveze, sva se napotila čez mesto v uredništvo Edinosti.

Tako sva dospela do poslopnega, kjer je v tretjem nadstropju tiskarna in tudi uredništva štirih časopisov.

Na vrati so nadpisi in tako sva prišla do vrat, kjer je nadpis: "Edinost". Vstopila sva v urad in sva bila po Ludviku predstavljena uredniku Edinosti,

kateri nas je prav prijazno sprejel in zatem razkazal vsa dela pri uredništvu in v tiskarni, kjer se tiska slovenski časopis. Prav dosti je zanimivih stvari predno se sestavi list o katerih človek na pogled bi ne mogel verjeti. Precej je dela in tudi skrbi. Prav lepo se zahvaljujeva za prijaznost in razka-

kom.

Takoj ko sva prišla v Toronto, sva šla k družini Škrabec kjer sva tudi stanovala ter medtem obiskala še nekoliko drugih družin v Toronto. Želja nama je bila obiskati uredništvo Edinosti. Po srečanju z Ludvikom Troha, prejšnji gl. tajnik Zveze, sva se napotila čez mesto v uredništvo Edinosti.

Tako sva dospela do poslopnega, kjer je v tretjem nadstropju tiskarna in tudi uredništva štirih časopisov.

Na vrati so nadpisi in tako sva prišla do vrat, kjer je nadpis: "Edinost". Vstopila sva v urad in sva bila po Ludviku predstavljena uredniku Edinosti,

kateri nas je prav prijazno sprejel in zatem razkazal vsa dela pri uredništvu in v tiskarni, kjer se tiska slovenski časopis. Prav dosti je zanimivih stvari predno se sestavi list o katerih človek na pogled bi ne mogel verjeti. Precej je dela in tudi skrbi. Prav lepo se zahvaljujeva za prijaznost in razka-

kom.

Takoj ko sva prišla v Toronto, sva šla k družini Škrabec kjer sva tudi stanovala ter medtem obiskala še nekoliko drugih družin v Toronto. Želja nama je bila obiskati uredništvo Edinosti. Po srečanju z Ludvikom Troha, prejšnji gl. tajnik Zveze, sva se napotila čez mesto v uredništvo Edinosti.

Tako sva dospela do poslopnega, kjer je v tretjem nadstropju tiskarna in tudi uredništva štirih časopisov.

Na vrati so nadpisi in tako sva prišla do vrat, kjer je nadpis: "Edinost". Vstopila sva v urad in sva bila po Ludviku predstavljena uredniku Edinosti,

kateri nas je prav prijazno sprejel in zatem razkazal vsa dela pri uredništvu in v tiskarni, kjer se tiska slovenski časopis. Prav dosti je zanimivih stvari predno se sestavi list o katerih človek na pogled bi ne mogel verjeti. Precej je dela in tudi skrbi. Prav lepo se zahvaljujeva za prijaznost in razka-

kom.

Takoj ko sva prišla v Toronto, sva šla k družini Škrabec kjer sva tudi stanovala ter medtem obiskala še nekoliko drugih družin v Toronto. Želja nama je bila obiskati uredništvo Edinosti. Po srečanju z Ludvikom Troha, prejšnji gl. tajnik Zveze, sva se napotila čez mesto v uredništvo Edinosti.

Tako sva dospela do poslopnega, kjer je v tretjem nadstropju tiskarna in tudi uredništva štirih časopisov.

Na vrati so nadpisi in tako sva prišla do vrat, kjer je nadpis: "Edinost". Vstopila sva v urad in sva bila po Ludviku predstavljena uredniku Edinosti,

kateri nas je prav prijazno sprejel in zatem razkazal vsa dela pri uredništvu in v tiskarni, kjer se tiska slovenski časopis. Prav dosti je zanimivih stvari predno se sestavi list o katerih človek na pogled bi ne mogel verjeti. Precej je dela in tudi skrbi. Prav lepo se zahvaljujeva za prijaznost in razka-

kom.

Takoj ko sva prišla v Toronto, sva šla k družini Škrabec kjer sva tudi stanovala ter medtem obiskala še nekoliko drugih družin v Toronto. Želja nama je bila obiskati uredništvo Edinosti. Po srečanju z Ludvikom Troha, prejšnji gl. tajnik Zveze, sva se napotila čez mesto v uredništvo Edinosti.

Tako sva dospela do poslopnega, kjer je v tretjem nadstropju tiskarna in tudi uredništva štirih časopisov.

Na vrati so nadpisi in tako sva prišla do vrat, kjer je nadpis: "Edinost". Vstopila sva v urad in sva bila po Ludviku predstavljena uredniku Edinosti,

kateri nas je prav prijazno sprejel in zatem razkazal vsa dela pri uredništvu in v tiskarni, kjer se tiska slovenski časopis. Prav dosti je zanimivih stvari predno se sestavi list o katerih človek na pogled bi ne mogel verjeti. Precej je dela in tudi skrbi. Prav lepo se zahvaljujeva za prijaznost in razka-

kom.

Takoj ko sva prišla v Toronto, sva šla k družini Škrabec kjer sva tudi stanovala ter medtem obiskala še nekoliko drugih družin v Toronto. Želja nama je bila obiskati uredništvo Edinosti. Po srečanju z Ludvikom Troha, prejšnji gl. tajnik Zveze, sva se napotila čez mesto v uredništvo Edinosti.

Tako sva dospela do poslopnega, kjer je v tretjem nadstropju tiskarna in tudi uredništva štirih časopisov.

Na vrati so nadpisi in tako sva prišla do vrat, kjer je nadpis: "Edinost". Vstopila sva v urad in sva bila po Ludviku predstavljena uredniku Edinosti,

kateri nas je prav prijazno sprejel in zatem razkazal vsa dela pri uredništvu in v tiskarni, kjer se tiska slovenski časopis. Prav dosti je zanimivih stvari predno se sestavi list o katerih človek na pogled bi ne mogel verjeti. Precej je dela in tudi skrbi. Prav lepo se zahvaljujeva za prijaznost in razka-

kom.

Takoj ko sva prišla v Toronto, sva šla k družini Škrabec kjer sva tudi stanovala ter medtem obiskala še nekoliko drugih družin v Toronto. Želja nama je bila obiskati uredništvo Edinosti. Po srečanju z Ludvikom Troha, prejšnji gl. tajnik Zveze, sva se napotila čez mesto v uredništvo Edinosti.

Tako sva dospela do poslopnega, kjer je v tretjem nadstropju tiskarna in tudi uredništva štirih časopisov.

Na vrati so nadpisi in tako sva prišla do vrat, kjer je nadpis: "Edinost". Vstopila sva v urad in sva bila po Ludviku predstavljena uredniku Edinosti,

kateri nas je prav prijazno sprejel in zatem razkazal vsa dela pri uredništvu in v tiskarni, kjer se tiska slovenski časopis. Prav dosti je zanimivih stvari predno se sestavi list o katerih človek na pogled bi ne mogel verjeti. Precej je dela in tudi skrbi. Prav lepo se zahvaljujeva za prijaznost in razka-

kom.

Takoj ko sva prišla v Toronto, sva šla k družini Škrabec kjer sva tudi stanovala ter medtem obiskala še nekoliko drugih družin v Toronto. Želja nama je bila obiskati uredništvo Edinosti. Po srečanju z Ludvikom Troha, prejšnji gl. tajnik Zveze, sva se napotila čez mesto v uredništvo Edinosti.

Tako sva dospela do poslopnega, kjer je v tretjem nadstropju tiskarna in tudi uredništva štirih časopisov.

Na vrati so nadpisi in tako sva prišla do vrat, kjer je nadpis: "Edinost". Vstopila sva v urad in sva bila po Ludviku predstavljena uredniku Edinosti,

kateri nas je prav prijazno sprejel in zatem razkazal vsa dela pri uredništvu in v tiskarni, kjer se tiska slovenski časopis. Prav dosti je zanimivih stvari predno se sestavi list o katerih človek na pogled bi ne mogel verjeti. Precej je dela in tudi skrbi. Prav lepo se zahvaljujeva za prijaznost in razka-

kom.

Takoj ko sva prišla v Toronto, sva šla k družini Škrabec kjer sva tudi stanovala ter medtem obiskala še nekoliko drugih družin v Toronto. Želja nama je bila obiskati uredništvo Edinosti. Po srečanju z Ludvikom Troha, prejšnji gl. tajnik Zveze, sva se napotila čez mesto v uredništvo Edinosti.

Tako sva dospela do poslopnega, kjer je v tretjem nadstropju tiskarna in tudi uredništva štirih časopisov.

Na vrati so nadpisi in tako sva prišla do vrat, kjer je nadpis: "Edinost". Vstopila sva v urad in sva bila po Ludviku predstavljena uredniku Edinosti,

kateri nas je prav prijazno sprejel in zatem razkazal vsa dela pri uredništvu in v tiskarni, kjer se tiska slovenski časopis. Prav dosti je zanimivih stvari predno se sestavi list o katerih človek na pogled bi ne mogel verjeti. Precej je dela in tudi skrbi. Prav lepo se zahvaljujeva za prijaznost in razka-

kom.

Takoj ko sva prišla v Toronto, sva šla k družini Škrabec kjer sva tudi stanovala ter medtem obiskala še nekoliko drugih družin v Toronto. Želja nama je bila obiskati uredništvo Edinosti. Po srečanju z Ludvikom Troha, prejšnji gl. tajnik Zveze, sva se napotila čez mesto v uredništvo Edinosti.

Tako sva dospela do poslopnega, kjer je v tretjem nadstropju tiskarna in tudi uredništva štirih časopisov.

Na vrati so nadpisi in tako sva prišla do vrat, kjer je nadpis: "Edinost". Vstopila sva v urad in sva bila po Ludviku predstavljena uredniku Edinosti,

kateri nas je prav prijazno sprejel in zatem razkazal vsa dela pri uredništvu in v tiskarni, kjer se tiska slovenski časopis. Prav dosti je zanimivih stvari predno se sestavi list o katerih človek na pogled bi ne mogel verjeti. Precej je dela in tudi skrbi. Prav lepo se zahvaljujeva za prijaznost in razka-

kom.

Takoj ko sva prišla v Toronto, sva šla k družini Škrabec kjer sva tudi stanovala ter medtem obiskala še nekoliko drugih družin v Toronto. Želja nama je bila obiskati uredništvo Edinosti. Po srečanju z Ludvikom Troha, prejšnji gl. tajnik Zveze, sva se napotila čez mesto v uredništvo Edinosti.

Tako sva dospela do poslopnega, kjer je v tretjem nadstropju tiskarna in tudi uredništva štirih časopisov.

Na vrati so nadpisi in tako sva prišla do vrat, kjer je nadpis: "Edinost". Vstopila sva v ur